

ved 2den Behandling. For det første den, at de Serier eller Afdelinger, hvort der gives Laan, som ikke amortiseres, skulle være selvstændige, saa at man affskærer Kreditforeningerne fra at oprette ny Serier, hvort der gives dels Laan, der ikke amortiseres, dels tillige Laan, der amortiseres, hvilket sidste selvfølgelig forudsætter, at Laanene vel indordnes under Afdelinger hver for sig, de amortisable for sig og de ikke-amortisable for sig, men dette saaledes, at disse Afdelinger ikke ere selvstændige med Hensyn til det solidariske Ansvar. Det andet, hvorpaa Vndringsforslaget gaar ud, er en Forandring af Grænsen for de ikke-amortisable Laan. Hvad det første Punkt angaar, tror jeg ikke, at det er heldigt at affskære Kreditforeningerne fra at ordne sig med Hensyn til Serierne, naar de ville træde til den Forandring, som Loven vil kunne føre dem til, nemlig at give ikke-amortisable Laan, som de selv maatte finde heldigst. Jeg tror, at vi skulle lade Kreditforeningerne selv om, hvorvidt det maatte være rettest for dem at oprette Serier, der kun omfatte ikke-amortisable Laan, eller Serier, der omfatte Laan af begge Slags. Hvis de vælge de første, maa de i alt Fald komme til dette, at de to Slags løbende Serier gaa jævnfides hinanden, men jeg tror, at man kan overlade Kreditforeningerne selv at træffe Valg i den Henseende. Med Hensyn til det andet Punkt, en Forøgelse af Laanegrænsen for ikke-amortisable Laan, kan jeg selvfølgelig ikke tiltræde det stillede Vndringsforslag. Regeringsforslaget gik ud paa at sætte Laanegrænsen til 0,3 af Buerdingssummen. Det høje Ting har ved 2den Behandling vedtaget at sætte den til 0,4, og nu vil Forslaget her sætte Grænsen til 0,5, i alt Fald for de fleste Kreditforeningers Vedkommende. Jeg er meget betænkelig ved at gaa fra 0,3 til 0,4 og kan ikke slutte mig til et Forslag om at gaa til 0,5. Jeg kan saaledes ikke tiltræde Forslaget, som det foreligger, men maa anbefale Tinget ikke at vedtage det. Den ærede Forslagsstiller indlevede sin Motivering af Vndringsforslagene med en Del Bemærkninger, hvis Formaal var at fraraade overhovedet at gaa til ikke-amortisable Laan for Kreditforeningernes Vedkommende. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det er en Sag, som har været fremme flere Gange i Tinget til Drøftelse. Jeg skal kun minde om, at saaledes, som Lovforslaget er affattet, er det i hvert Tilfælde kun et Tilbud, der gøres Kreditforeningerne; altsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt de ville gaa til at give saadanne ikke-amortisable Laan eller ej, og hvis en Kreditforening beslutter at give saadanne Laan, er det paa ny kun et

Tilbud, der gives Laansøgerne. Hvis Laansøgerne virkelig have den samme Mening, som den ærede Forslagsstiller har, om at den Fordel, som det ikke-amortisable Laan giver Laansøgeren, er illusorisk, er saa ringe, at ingen vil bryde sig om at saa den, vil denne Foranstaltning af sig selv ikke finde nogen Fremgang.

Ordføreren (Blom): Jeg beklager, at det Vndringsforslag, det ærede Medlem her har stillet, ikke er kommet frem tidligere til Behandling i Udvalget, men først er blevet fremst i Dag, og Udvalgets Møde var saadan temmelig travelt; besøgt, saa egentlig har Udvalget ikke kunnet tage Stilling til Forslaget ved en Afstemning, som vi havde kunnet, hvis vi havde faaet det frem før. Personligt sympatiserer jeg i øvrigt med Forslaget, der er noget i det, at Kreditforeningerne kunde stille sig saaledes, at de havde amortisable Laan for sig og uamortisable Laan for sig. Men paa den anden Side kan det heller ikke nægtes, at den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at det kunde de lige saa godt, saaledes som Forslaget er affattet og vedtaget i Gaar. Det staar dem frit for, om de ville det. Saaledes som Forslaget nu er vedtaget, kunne de afdragsfri Laan indføres i en særlig Serie for sig op til en Laanegrænse af 40 pCt., eller de kunne blande det sammen, saaledes at de ogsaa kunne give Laan der efter, der afdrages, saaledes som det er foreslaaet. For øvrigt skal jeg dog bemærke, at saaledes som Lovforslaget er affattet, er det saaledes, som de bestaaende Kreditforeningers Bestyrelser have andraget om det. Andragendet har egentlig ikke gaaet i den Retning, som den ærede Forslagsstiller her har fremført. Naar den ærede Forslagsstiller for øvrigt udtalte sig om de ikke-amortisable Laan som stridende mod Kreditforeningernes Princip, og at man nok kunne afdrage saadant noget som 5 Kr. pr. 1,000 Kr. af sin Gæld — det var sundt Princip —, saa er jeg i og for sig enig med ham deri, men jeg tror dog ikke, det er rigtig, at man, saaledes som det har uvilket sig i det praktiske Liv, fastholder det og vil paatvinge Folk, at de skulle afdrage Laanet med $\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets Hovedstol aarlig. Naar der alligevel er saa mange, hvad man kan slette efter den Stemning, der er kommen frem i Landet, som ønske afdragsfri Laan, og naar den ærede Forslagsstiller ogsaa omtalte, at f. Eks. et Laan paa 6,000 Kr., hvoraf 4,000 Kr. ere afdragsfri, og de 2,000 Kr. afdrages, og man hder $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente, $\frac{3}{4}$ pCt. Afdrag, og regnede med 10 Dres Dølse til Administration, blev Reful-